

Prišiel na manipulácie a strčili ho do basy. Bývalý riaditeľ SIS Vladimír Pčolinský poskytol rozhovor kde naznačil zaujímavé skutočnosti na adresu vyčíňajúcej vládnej mafie

- CZ24 News | 8. září 2021

SLOVENSKO: *Bývalý riaditeľ SIS Vladimír Pčolinský poskytol rozhovor portálu plus7dni. Zaujímavé je v ňom rovnako to, čo povedal o sebe a o väzbe, ako aj to, čo naznačil na adresu iných. Vráťane špeciálneho prokurátora. Rozhovor opäť viac poodkryl kaleidoskop charakterov súčasných „mocných“.*

Pre úplnosť uvádzame, že rozhovor pre portál plus7dni.pluska.sk pripravila autorsky Lenka Dale, redakcia HD z neho vyberá najpodstatnejšie citácie.

Aj Leopoldov sa dá prežiť

Bývalý riaditeľ Slovenskej informačnej služby hovorí o pocitoch počas svojho pobytu v Leopoldovskej pevnosti: „Viete, som veľmi flexibilný typ, ktorý sa vie prostrediu dosť dobre prispôbiť. V 90. rokoch som býval na vysokoškolských internátoch a ten rozdiel medzi internátmi v tom čase a súčasnou väzbou v Leopoldove veľký nie je.“

„Až na to, že v Leopoldove nemôžete ísť na diskotéku ani dať si drink. **Ale nie som typ ako niektorí, že po troch dňoch v cele predbežného zadržania plačem a púšťam sople do rúška.** Mám rád skupinu Monty Python. Mali známy film Život podľa Briana. Tam bola ústrednou pesničkou filmu Always Look on the Bright Side of Life (Vždy sa dívaj na svetlú stránku života). A ja sa tým riadim. Snažil som sa hľadať veselé príhody z väzenia, ktoré budem rozprávať známym a príbuzným, keď ma pustia.“

Uterák od Piťa

Vladimír Pčolinský ďalej v rozhovore s Lenkou Dale pre portál plus7 dni.pluska.sk spomína príhodu, počas ktorej by asi mnohí „pustili do gatí“.: „Taký paradox – uteráky mi po príchode s eskortou do bratislavského Justičného paláca vydal v sklade mafián Juraj Ondrejčák, alias Piťo, v Leopoldove som videl na chodbe aj Kočnera. Takí sme boli premiešaní v tom väzení.“

Pčolinský prijímal podľa citovaného zdroja vo väzbe návštevy manželky, matky a troch bratov. Deti rodina od tejto traumy oddeľovala, ako sa dalo.

„Desaťročnú dcérku som nevidel celý čas, to bolo pre mňa najhoršie, pol roka vyrastala bezo mňa. Hoci vedela, kde som, nechceli sme ju do tohto väzenského prostredia vodiť, je to ešte dieťa. Ale celý čas som si vravel – **zavrieť vás môžu, ale prepustiť musia.**“ Spomína Vladimír Pčolinský.

Svedectvo tyranie moci

„Bol som pozrieť aj starú mamu, ktorá má už deväťdesiat rokov a dosť sa jej zhoršil zdravotný stav. A

mama sa pýtala, čo sa stalo, keď som si na raňajky naložil kus banánovo-čokoládovej torty a ešte jeden zákusok, k tomu porciu hovädzieho vývaru. Nechápala, čo to robím, lebo sladké inak nejem, som diabetik a dávam si pozor, ale asi som tak oslávil, že som vonku. Dcére som zase ukazoval zábery z Leopoldova.“ Hovorí o prvých dňoch na slobode pre portál plus7dni.pluska.sk Vladimír Pčolinský.

O samotnej väzbe hovorí takto: „Okrem počúvania rádia nemáte čo robiť. Žijete v nastavení, kde aj odber krvi je udalosťou. Od nudy som čítal príbalové letáky na liekoch. Keď som cez okno videl páriacich sa ježkov, to bol zážitok, že sa niečo deje. Dostal som tam Nový zákon, myslím časť Svätého písma, tak som si čítal pasáže, ktoré majú viac deja, ako napríklad Skutky apoštolov a ďalšie veci. Neskôr sa to zlepšilo, mohol som mať televízor, začala mi chodiť denná tlač, ktorú mi ako aj iným väzňom predplatili z domu. Myslím, že som odoberal najviac dennej tlače, videl som pri preberaní zoznam, koľko titulov komu chodí. Jedine možno bývalý zástupca riaditeľa Národnej jednotky finančnej polície pán Mihálik odoberal viac novín.“

Denný režim človeka, ktorý nie je odsúdený

Z rozhovoru z citovaného zdroja sa dozvedáme aj podrobnosti, ako taký väzenský deň vyzerá: „Zobudia vás o 5.30, spravíte si rannú hygienu, nastúpite k dverám, že žijete, a dajú vám raňajky. O 10.30 sa podáva obed, ktorý sa nedá jesť. Zachráni vás bufet, kde sa však dá nakúpiť iba raz za týždeň, takže mliečne výrobky alebo veci, ktoré treba uchovávať v chlade, si môžete kúpiť len ten jeden deň v týždni. Popoludní máte niekedy možnosť využiť psychológa alebo psychiatra. K dispozícii je aj duchovný. Prichádzajú advokáti. Večera je o 15.30. Svetlá sa zhasínajú okolo 21.45. Kontrolujú vás aj v noci každú polhodinu. Svetia vám rovno do očí, ale mňa to často ani nezobudilo. Sprchy sú na chodbe, dvakrát do týždňa máte na ne nárok. Je to naozaj nuda.“ Popisuje pobyt vo väzbe Vladimír Pčolinský.

O Borisovi Beňovi

Beňu som predtým poznal 10 rokov. Poznal som jeho silné aj slabé stránky. Vedel som, že vie kultivovane vystupovať, ovláda anglický jazyk. Pôsobil ako diplomatický bezpečnostný pracovník, ako policajný pridelenec v Rumunsku a potom bol členom top manažmentu SIS. Nebol medializovaný žiadny škandál v súvislosti s ním. Vedel som síce o nejakých veciach, kde sa správal trochu divne, ale nevedel som, že by bol nejaký vážny problém. Mal som na výber: mohol som si zobrať buď niekoho zvnútra, alebo dotiahnuť niekoho zvonku a budú mi vyhadzovať na oči politické nominácie. Preto tam bol.“

“ Boris Beňa nie je veľký intrigán, je to človek, ktorý sa veľmi rýchlo zlomil a dal vyšetrovateľom všetko, čo chceli, a mňa ako bonus. ... Voči Borisovi Beňovi však nepociťujem žiadnu negatívnu emóciu.“

Vladimír Pčolinský o expolicajtovi Kučerкови

„Podľa toho, čo bolo v médiách a je aj v spise, je to troska. Najprv urobil z vlastnej ženy (prokurátorka krajskej prokuratúry v Bratislave – pozn. plus7dni.pluska.sk) a vlastného otca biele kone, keď mal od Tigra zobrať 350-tisíc eur. Potom za mnou prišiel so soplom pod nosom a s červenými očami, že Repa so Šúrekom (prokurátori Úradu špeciálnej prokuratúry – pozn. red.plus7dni.pluska.sk) sa mu vyhrážali, vraj mu povedali, že skončí ako Lajo Makó. Že bude srať krv a prídu ho zobrať vrtuľníkom. Povedal som mu, že keď nič nespravil, nemá sa čoho báť, a on povedal, že má na nich informácie. Rozprával v tejto súvislosti napríklad o hajlovaní či o mimomanželských vzťahoch. Jednoznačne chcel znížiť ich vážnosť v spoločnosti.“

„Potom bol v Žiline, vraj má srdcové problémy. V nemocnici však zistili, že nič také mu nie je. Má údajne psychosomatické poruchy, to som zistil z televízie. A následne mi doručil uznesenie o vznesení obvinenia. Potom som sa dozvedel, že sa Repovi so Šúrekom ospravedlnil. On je teda nejaký dôveryhodný?“ Odpovedá v jednej z odpovedí na otázku Lenky Dale z portálu plus7dni.pluska.sk Vladimír Pčolinský.

Prišiel na manipulácie a strčili ho do basy

Vladimír Pčolinský to v spomínanom rozhovore rozvíja takto: „Treba si uvedomiť všetko, čo tomu predchádzalo. My sme v zásade od leta nemali generálneho prokurátora, nemali sme špeciálneho prokurátora. Kováčik tam síce formálne bol, ale bál sa niečo robiť, aby ho neobviňovali, že niečo manipuluje, že do niečoho zasahuje, že vyzvedá. Končil vtedy aj policajný prezident, takže bolo úplné bezvládie, čo sa týka bezpečnostných zložiek. Partička na NAKA sa vtedy zaoberala takáčovcami. Z toho im vybehol Makó a ďalšie veci. **Ale ja som prišiel na manipulácie vo vyšetrovaní.**

„Zaoberal som sa tým už od septembra minulého roka. Napríklad **Ludovít Makó mi na jedinom stretnutí, ktoré som s ním po prepustení mal, ešte v januári povedal, že on sa priznal aj k veciam, ktoré nespravil, lebo chcel ísť za každú cenu von, a že ponúkol väčšie ryby, ako bol on sám, aby získal slobodu.** Potom do toho prišla voľba generálneho prokurátora. A voľby špeciálneho prokurátora. Niektorí kandidáti za mnou chodili, aby som im vybavil podporu, nebudem hovoriť mená ani počet kandidátov. Ja som však opakoval mantru, že Žilinka a Lipšic sú najlepšimi kandidátmi podľa mňa. To oni nevedeli predýchať a mali dosah priamo na vyšetrovanie niektorých vecí. Využili túto situáciu. Celá pointa je zvrátenie výsledkov voľby generálnej a špeciálnej prokuratúry.“

O Lipšicovi

„Daniel Lipšic povedal, že keď sa stane špeciálnym prokurátorom, obmedzí spoločenské vzťahy pomaly so všetkými ľuďmi, najmä s politikmi a tak ďalej, čo rešpektujem. Keď sme sa asi mesiac prekrývali vo svojich funkciách, komunikovali sme spolu výsostne pracovne a bolo to veľmi konštruktívne. To, že ma do väzby navrhla špeciálna prokuratúra pod jeho vedením, si s ním nijako personálne neprepájam. Tak ako Žilinka, aj Lipšic sa z rozhodovania v mojej veci vylúčil. Lipšic v mojom prípade navyše svedčil a jeho výpoveď výrazným spôsobom objektivizovala to, čo som ja hovoril od začiatku.“

„Lipšicova výpoveď objektivizovala moje tvrdenia od marca, čo sa kedy odohralo, aj nejaké veci, ktoré podľa výpovedí Beňu a Makóa nakoniec nedávali logiku. Áno, napríklad aj to, že ak by som prijal peniaze od Zoroslava Kollára, načo by som s tým išiel za Lipšicom, a takých vecí bolo viac. **Aj časovo sa ujasnilo, že tí dvaja kajúcnici rozprávali veci, ktoré sa nemohli stať.** Takže vo vzťahu k špeciálnemu prokurátorovi nemám vo svojej trestnej veci problém.

Pčolinský o svojej budúcnosti

„Neviem, čo bude. Viem, že keď som bol vo väzbe, obiehali ľudí, pri ktorých bol predpoklad, že by som sa s nimi mohol poznať, či už kajúcnikov, prípadne ľudí, ktorí mali nejaký problém a ponúkali im, nazvem to, obchody – dajte niečo naňho a váš problém si nebudeme všímať. Takéto informácie som dostal a hovorím na to len jedno: každý robí, ako vie.“

“ Ved' je aj porekadlo: Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie.“

„Spomínali ste môj účes.“ Dodáva na záver rozhovoru pre portál plus7dni.pluska.sk Vladimír Pčolinský. „Podarilo sa mi vo väzení ostrihať sa cvakačkou na nechty a jednorazovou žiletkou. Možno

si otvorím pánsky kadernícky salón. Zatiaľ si trúfam len na osoby s jednoduchým účesom ako napríklad prokurátor Kysel alebo Jaroslav Spišiak. Časom by som sa však možno dopracoval aj k takým kaliňákovským typom. Samozrejme, žartujem. Mám už nejaké ponuky, ale zatiaľ je skoro o tom hovoriť.“